

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 594-1938)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Landsforeningen for kronisk Syge

Socialvæsen

Socialvæsen/Socialvæsen i Almindelighed, Socialloven

Uddrag fra byrådsmødet den 27. oktober 1938 - side 14

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 594-1938)

Resolution fra Landsforeningen for kronisk syge og Invalider.

Fra Socialudvalget forelaa følgende Erklæring: "Tilbagesendes Aarhus Byraad, idet man i Anledning af omstaaende Resolution skal bemærke, at man ikke finder Anledning til at udvide Administrationen af den offentlige Forsorg ved at knytte Repræsentanter for de omtalte Invalideorganisationer som frivillig Hjælp til Udvalgets eller Socialkontorets Arbejde, og man skal anføre, at der næppe med den citerede Bestemmelse i Forsorgslovens § 27, Stk. 3, har været tænkt, at den her omtalte Medhjælp skulde være Repræsentanter for de understøttedes egne Organisationer, ligesom man finder Anledning til at bemærke, at det sociale Udvalg allerede mener at have sikret sig tilstrækkelig Bistand af særlig sagkyndige eller interesserede til Administrationen af den offentlige Forsorg."

Stecher Christensen henviste til Resolutionen, som udtaler, at de ikke er helt tilfredse med den Maade, som Socialudvalget administrerer paa, og de ønsker, at Byraadet skal paalægge dette Udvalg at rette Henvendelse til Invalideorganisationerne om at udpege Repræsentanter til at deltage i Udvalgets Møder. Taleren fandt dog, at Socialudvalget

havde Ret i sit Standpunkt, for det kunde næppe være Meningen, at de understøttede selv skal afgøre, hvor meget de skal have i Understøttelse. Der forelaa en Erklæring fra en anden Organisation, Landsforeningen for Vanføre og Lemlæstede, som gør opmærksom paa, at de ikke er enige i den anden Forenings Krav, og der var unægtelig mere sund Sans i denne Skrivelse end i Resolutionen.

Chr. Nielsen bemærkede, at man støttede sig paa § 27 i Socialloven, hvor der stod, at Udvalget kan supplere sig med særlig sagkyndige. Men der var selvfølgelig ikke tænkt paa, at det skal være Invalidernes Tillidsmænd. Det var i det hele noget af det mest uvederhæftige, man endnu havde været ude for, og det var beklageligt at det sociale Udvalg skulde være udsat for en saa illoyal Agitation. Det maatte derfor ogsaa i høj Grad misbilliges, at et Byraadsmedlem var til Siede ved Mødet og var med til at lave en saadan Resolution.

Thomas Christensen var blevet indbudt til Mødet ligesom de øvrige Byraadsmedlemmer, men var vist den eneste, som var mødt. Taleren blev opfordret til at tage Ordet og havde saa udtalt, at saa længe der var en saadan Uenighed mellem de forskellige Invalideorganisationer, var der næppe Haab om at faa deres Ønsker opfyldt. Resolutionen havde Taleren ikke været med til at lave, men kun anbefalet, at den blev indsendt til Byraadet, og det kunde der næppe være noget forkert i.

Stecher Christensen antog, der var Enighed om at tage Sagen til Efterretning.

Toges til Efterretning.